

Přišel rabín za Bohem a povídá:
„Chtěl bych si prohlédnout peklo a také nebe.
„Tak si vezmi Eliáše jako průvodce,“ praví Stvořitel,
“ten ti ukáže obojí.“

Prorok vzal rabiho za ruku a přivedl jej do velké místnosti. Všude okolo stáli lidé s dlouhými lžicemi. Uprostřed na ohni v hrnci se vařil chutně vyhlížející pokrm. Lidé jej nabírali dlouhými lžicemi. Všichni ale byli vyhublí a špatně vypadali. Nebylo se čemu divit, jejich lžice byly příliš dlouhé, než aby si je mohli dát do úst, a tak to skvělé jídlo nemohli ani ochutnat. Když vyšli ven, rabi se ptá proroka: „Co to bylo za podivnou místnost?“ „To bylo peklo,“ zní odpověď.

Přišli do druhé místnosti. Na první pohled tam bylo všechno stejné jako v té první. Všude okolo stáli lidé s dlouhými lžicemi. Uprostřed na ohni se vařil chutně vyhlížející a voňavý pokrm a všichni jej z hrnce nabírali svými dlouhými lžicemi. Byl zde ale rozdíl. Lidé byli dobře živeni, vypadali zdravě a spokojeně. „Jak je to možné?“ Rabi se pozorně zadívá a vidí důvod. Lidé se těmi dlouhými lžicemi krmí navzájem. Dávají jíst jeden druhému.

A rabi najednou ví, kde je.

